

Vingeroefening Stapel en Dautzenberg bevalt wel

RECENSIE
THEATER

door **Henri van der Steen**

Rob van Steen, directeur Theaters Tilburg, was mogelijk de belangrijkste gast bij de laatste SCHUIMT van dit jaar; hij is de man die straks de Fictiefabriek van Anton Dautzenberg en Diederik Stapel over de vloer krijgt. Of niet. Dat zal het geval zijn als Dautzenberg en Stapel en hun muzikale vriend Thomas van der Zwan niet in staat blijken een interessant theaterprogramma in elkaar te steken.

Diederik Stapel is de man van de sexy onderzoeken en de elegante uitkomsten. Zijn fraude was zo verpletterend sensationeel dat menigeen er het recht aan ontleent Stapel voor altijd als de grootste eikel van Tilburg en verre omgeving te beschouwen. Een vermoedelijke minderheid zal vinden dat wij mensen, als het gaat om de kwestie schuld en boete, al te vaak hypocriet zijn en ons best eens wat meer vergevingsgezind zouden mogen opstellen. Stapel heeft besloten niet te wachten tot de rest van de wereld klaar is met deze discussie. Eerst was er het boek 'Ontsporing' dat al veel beter geschreven was dan gelezen, nu is er de poging met Anton

Dautzenberg en Van der Zwan om tot een theaterstuk te komen. Zaterdag was daarvan een voorproefje te zien in jazzpodium Paradox.

De avond werd een succes, mede vanwege de bijdrage van Stapel, die zich met een microfoon voor de mond op een podium volkomen op zijn gemak blijkt te voelen, ook als vrouw en kinderen in de zaal zitten.

In een soort interviewtje stelde Dautzenberg nog even vast dat het goed is dat Stapel niet meer in het wetenschappelijk bedrijf werkzaam is. „Je bent ontsnapt.” Stapel: „Ja, ik voel me bevrijd.” Even later: „Ik was op de verkeerde plek.”

Is hij nu op de goede plek? Stapel en Dautzenberg lezen als eerste vingeroefening voor hun nakende theatercarrière twee brieven voor

uit de omvangrijke correspondentie die ze sinds begin april van dit jaar voeren. Dautzenberg kan een potje schrijven, maar het hoeft niet te verbazen als hij straks de op een na beste schrijver van het duo blijkt te zijn. Stapel is ook in zijn brieven sexy en elegant. 'Anton, ben jij een moralist? (...) Uit de biologische evolutieleer en de tweede wet van de thermodynamica blijkt zonneklaar dat moraal niet meer kan zijn dan toeval. De natuur heeft geen moraal nodig. Alles gaat gewoon zijn toevallige gang. In het ene systeem, in de ene situatie, op het ene moment mogen andere dingen dan in een ander systeem, in een andere situatie, op een ander moment.' Diederik Stapel slikt nog altijd antidepressiva, zoals hij zaterdagavond vertelde. Maar liever dan met pillen verheft hij zich via de natuur, schreef hij zijn nieuwe vriend.

'Minder geneesmiddelen, meer kunst. Beter nog: neem al je pillen maar mee naar het museum. Dan strooien we alles uit over de museumvloer en hebben we een Weiwei-achtige readymade.' Misschien moeten Stapel en Dautzenberg nog maar even lekker doorgaan met het strooien van dit soort gedachten en zien of er een kunstwerkje uit te voorschijn wil komen.

“Neem al je pillen maar mee naar het museum. Dan strooien we alles uit over de vloer

Diederik Stapel